

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Malderi Episcopi Antverpiensis S. Th. quondam
Louanij Professoris Tractatus De Sigillo Confessionis
Sacramentalis**

Malderen, Jan van

Antverpiæ

Capvt XI. Quæ sit pœna frangentis Sigillum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41093

74 IO. MALDERI TRACTATVS
ritas relinquatur, vt habet regula Iuris, Qui
scandalizauerit.

*De Secreto
generatim
extra Con-
fessionem.*

Obferuet autem Lector, non excufari Sa-
cerdotem, fi in particulari fciat proditio-
nem contra Regem imminere ex Confef-
fione, & eam reuelet, eò quòd in genere ex-
tra Confessionem fciuerit aliquid turbarum
excitandum in Regno. Qui casus fuit Mar-
tyris Henrici Garneti, vt videre licet in Apo-
logia Eudæmon-Ioannis cap. 12. Sustine-
bant enim eius aduerfarij, debuiffe ab eo
prodi eiusmodi conſpirationem fic in gene-
re extra Confessionem auditam, non ob-
ſtante Confessionis arcano.

CAPVT XI.

Quæ fit pœna frangentis Sigillum.

*Reuelato-
rum pœna
positiua,
antiqua &
noua.*

PRÆTERQVAM quòd à Deo puniatur
fractor Sigilli, vt peccati maximi, &
maioris quàm fit apoſtaſia plurium à Reli-
gione, ſecundùm Gerſonem reus, & ſacri-
legus; & à mortali non excuſetur, etiamſi
veniale tantùm peccatum reuelauerit; Iure
poſitiuo etiam grauiffimas pœnas incurrit
quas Eccleſia appoſuit, conſiderans non ſa-
tis eſſe ad impiorum audaciam refrænandam,
tardas inferni pœnas, ſecundùm illud
Eccleſiaſtæ cap. 8. *Quia non profertur citò*

contra

contra malos sententia, absque timore vlllo filij hominum perpetrant mala. Itaque Gregorius c. Sacerdos, de Pœnitentia d. 6. ponit ei pœnam depositionis, & ignominiosam peregrinationem tota vita sua faciendam. Capitulum, Omnis vtriusque, de Pœnitentiis & remissionibus, non solum talem reuelatorem dicit deponendum esse ab officio Sacerdotali, verum etiam ad agendam perpetuam pœnitentiam in arctum Monasterium detrudendum: quæ pœna, utpote generalis Concilij, hodie obtinet, & non illa prior Gregorij, ut dicit ibidem Glossa, & est res euidens; licet quidam contradixerint: sunt enim pœnæ asystatæ, peregrinari, & inclusum esse perpetuò in Monasterio. Similiter euidens est, pœnam depositionis ab officio Sacerdotali non quadrare in alios violatores huius Secreti, sed in solum Sacerdotem. Neque tamen à pœna depositionis aut inclusionis prorsus sunt immunes, sed saltem arbitrio Iudicis pro qualitate delicti similibus pœnis afficiuntur, adeò ut Diaconus reus fracti huius Sigilli, etiam à suo officio esset deponendus, imò quilibet Clericus omni officio & beneficio suo priuandus, & Monasterio includendus.

Circa hoc argumentum obseruo, etiam perpetua infamia notari eum qui Confessionem

Sacerdotis.

Diaconi.

tionem reuelasset, adeò vt nulla fides eius testimonio sit adhibenda. Salsedo supra citatus. Sublata enim peregrinatione per inclusionem, infamiae ignominia, cuius meminit Gregorius, non est sublata. Diaz dicto c. 109. vult posse detrudi in strictum carcerem, quando de fuga timeretur. Henriques (cui alij quidam apud Panormitanum in c. Omnis, fauent) coniungit poenam cap. Sacerdos, cum poena cap. Omnis; quasi nunc facta ad tempus septem vel decem annorum peregrinatione, sit deponendus, & ad agendam perpetuam poenitentiam in arctum Monasterium retrudendus. Addit, interdum degradatum traditum fuisse brachio saeculari ad supplicium mortis,

Laici.

Quaeres, qua poena laicus violans hoc Sigillum, prout violare ipsum posse Cap. XIII. dicemus, erit puniendus. Respondeo, excepta depositione idem de ipso dicendum quod de Clerico non Sacerdote. Ioannes Maior dicit esse puniendum arbitrio seueri Iudicis. Angelus post Panormitanum etiam detractionem in arctum Monasterium ei praescribit. Hoc certò asseruero cum Soto, quidquid sit de poenis Ecclesiasticis, tantam hic subesse obligationem Secreti, etiam in laico, vt potius mors sit oppetenda, quàm sacrum istud Secretum villo casu prodendum.

Potest

Potest & istud quæri, an sit eadem ratio quoad pœnas istas Sacerdotis qui Confessionem prodidit, & eius qui peccatum confessi reuelauit. v. g. qui dicit, Petrus mihi est confessus peccatum reseruatum, reuelat Confessionem; non tamen peccatum, sicut si diceret, Petrus mihi confessus est furtum. Diaz putat priori modo prodentem Confessionem esse quidem puniendum, sed non pœna ordinaria, eò quòd Canones loquantur non de reuelante Confessionem, sed de reuelante peccatum in Confessione auditum. idem approbat ibi Salsedo. Est hæc sententia probabilis, quamuis existimem contrariam esse etiam probabilem: & ad rationem dubitandi respondeo, etiam hunc reuelare peccatum in Confessione auditum sufficienter, vt absolutè sit fractor Sigilli, & reuelator peccati: quamuis enim sine fractione Sigilli liceat dicere, Hic mihi peccata sua est confessus; non tamen licet dicere, Hic mihi peccata mortalia est confessus: & non credo quòd talem reuelatorem quis excusaret à pœna ordinaria: reseruata autem peccata, sunt mortalia.

Illud certius existimo, Sacerdotem non esse puniendum pœna ordinaria, sed arbitraria tantum, quando reuelauit Confessionem, & sustinet id se fecisse consentiente

An puniatur pœna ordinaria, qui vel cõsensu pœnitētis, vel aliunde se scire, allegauerit.

pœni-

pœnitente, qui tamen negat se eiusmodi consensum dedisse: quamuis enim Sacerdoti incumbat dati consensus probatio, vt dicit D. Thomas; si tamen in probatione deficiat, arbitrariè solùm punietur, nisi aliud occurrat, quod contra reuelatorem præsumptionem augeat. Sicuti etiam potest contingere, vt pro Sacerdote licentiam pœnitentis allegante sint indicia talia, vt non sit punibilis, sed ipsi credatur, vt benè Diaz. Neque est eadem ratio, si dicat Sacerdos, quod reuelauit, aliunde id se audiuisse quàm ex Confessione, & reus eum accuset de reuelatione Confessionis: tunc enim Sacerdoti absolutè iniungenda esset probatio. Non excusabitur Sacerdos à pœnis Canonis, Omnis vtriusque, etiam si peccatum quod reuelauit, tantùm fuerit veniale; quia Canon subiicit generatim his pœnis eum, qui peccatum in Cōfessione detectum reuelauerit.

Quæres, quomodo infractori Sigilli iniungatur pœnitentia publica, cùm Sacerdos non agat pœnitentiam publicam vel solemnem, vt dicitur dist. 82. c. Presbyter. Respondeo: Sacerdos depositus sine spe restitutionis agit publicam pœnitentiam: c. Si quis Episcopus, d. 81. talis autem est reuelator Confessionis, vt meritò dicat Glossa in c. Sacerdos suprâ citatum, ad verbum *peregrinando,*

Sacerdos depositus publicam agit pœnitentiam.

nando, hæc verba: *Vt ita agat publicam pœnitentiam, & etiam solemnem, si non habetur spes de eius restitutione.* Adde, si quis non Sacerdos publicæ pœnitentiæ & solemni fuerit addictus pro reuelata Confessione, non posse talem vñquam ordinari Sacerdotem. cap. Illud quoque, d. 50.

Ceterùm, quæ de pœnis fractoris Sigilli dicta sunt ex cap. Omnis, intelligenda sunt in foro externo; & vt ex textu constat, non sunt pœnæ latæ, sed ferendæ sententiæ, ideoque passim dicunt Doctores, ante latam à Iudice sententiam non incurri. In foro autem Sacramenti Pœnitentiæ rectè dicit Antoninus Confessionalis sui cap. 27. huius peccati pœnas esse arbitrarias, sicut aliorum peccatorum.

*Reuelatori
quæ pœni-
tentia in-
iungenda à
Confessa-
rio.*

Concludo antiquis verbis: *Caueant Silentiarij ne dent linguarium.*

CAPVT XII.

*Quibus modis contingat indirectè
Sigillum frangi.*

QUANDOQVĪDEM dum aliquid prohibetur, etiam prohibeatur omne illud per quod peruenitur ad illud; & quod prohibitum est vna via, prohibeatur etiam alia; & nihilominus Canon, Omnis vtriusque, *strictè*